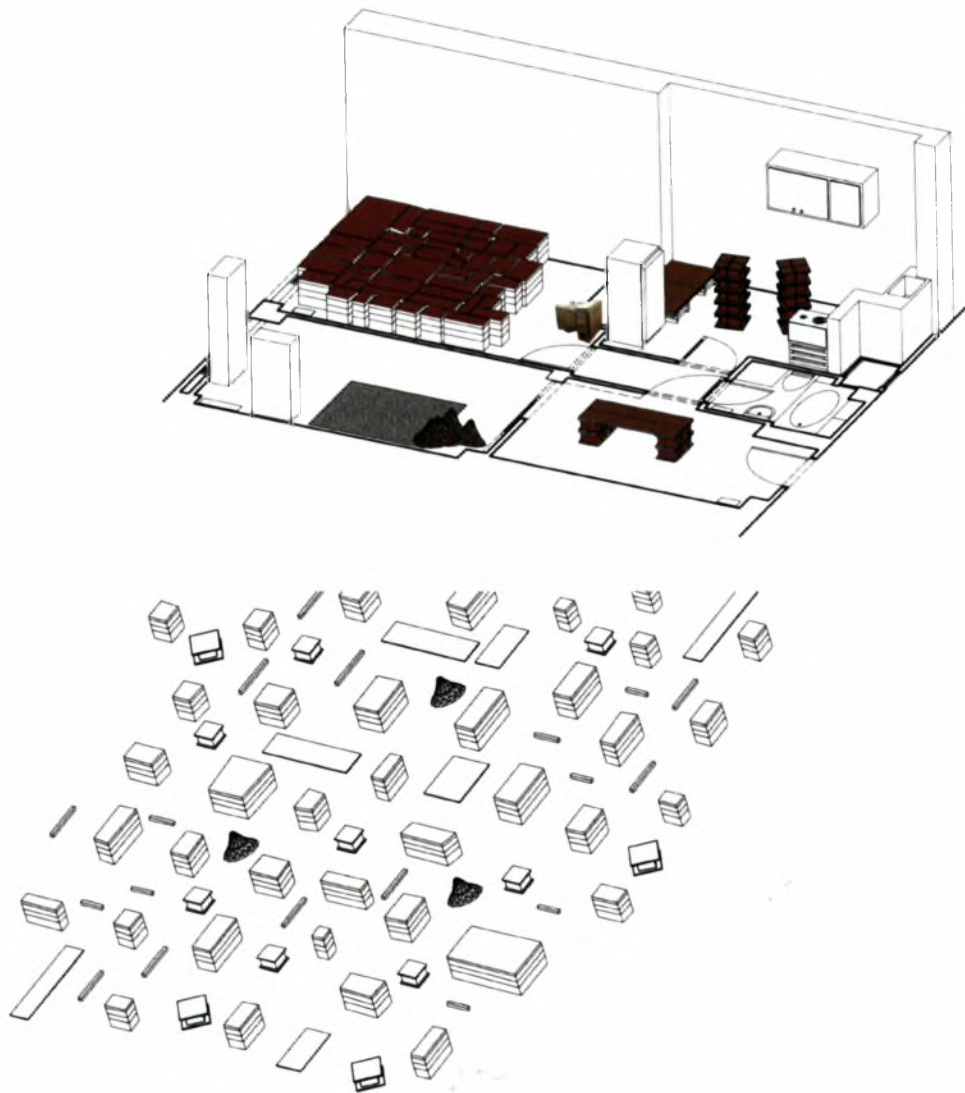

Πλοηγούμει Πλέκοντας Αποσπάσματα

Τέσσερα παιχνίδια που θέλουν να βγουν από το σπίτι

Διπλωματική Εργασία

Αθηνά Κρεμμύδα

Επιβλέποντες : Ι. Λυκουριότη, Α. Ψυχούλης

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ & ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»**

Αριθ. Εισ.: 6284/1
Ημερ. Εισ.: 17-04-2008
Δωρεά: Συγγραφέα
Ταξιθετικός Κωδικός: ΠΤ – ΑΜ
2008
ΚΡΕ

Πλοηγούμει Πλέκοντας Αποσπάσματα

Τέσσερα παιχνίδια που θέλουν να βγουν από το σπίτι

Άυλες πληροφορίες, σκληρές, και μαλακές, επιφάνειες διαφορετικού μεγέθους και υλικού, μαζί με υπολείμματα χρηστικών αντικειμένων, πλέκονται μέσα σε δέκα διαφορετικές διαδικασίες παιχνιδιού, αποτελώντας τις μονάδες που διαμορφώνουν τον χώρο και τον χρόνο κατοίκησης ενός διαμερίσματος. Ο χώρος και ο χρόνος του παιχνιδιού καθώς και ο χώρος και ο χρόνος κάλυψης των βασικών λειτουργικών αναγκών σχεδόν ταυτίζονται. Οι διαδικασίες που λαμβάνουν χώρα, επεξεργάζονται, μορφοποιούν, και αποτυπώνουν στο χώρο τη στιγμιαία, και ίσως αυθόρμητη προσωπική έκφραση. Έτσι δημιουργείται ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον το οποίο κυμαίνεται από το κατοικήσιμο στο μη κατοικήσιμο, το φορτισμένο με νόημα στο ανόητο, από το φανταστικό στο πραγματικό. Την ευχάριστη έκπληξη του ανοίκειου διαδέχεται η διασκέδαση της συνεχόμενης μεταβολής με σκοπό να οδηγήσει, τόσο μέσα από τη διάλυση όσο και την ανασύνθεση διαφορετικών στοιχείων, σε μια παιγνιώδη αντίληψη της διαχείρισης της αποσπασματικότητας.

Διπλωματική Εργασία

Αθηνά Κρεμμύδα

Επιβλέποντες : Ι. Λυκουριότη, Α. Ψυχούλης

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

Εισαγωγή

Άυλες πληροφορίες, σκληρές, και μαλακές, επιφάνειες διαφορετικού μεγέθους και υλικού, μαζί με υπολείμματα χρηστικών αντικειμένων, πλέκονται μέσα σε δέκα διαφορετικές διαδικασίες παιχνιδιού, αποτελώντας τις μονάδες που διαμορφώνουν τον χώρο και τον χρόνο κατοίκησης ενός διαμερίσματος. Ο χώρος και ο χρόνος του παιχνιδιού καθώς και ο χώρος και ο χρόνος κάλυψης των βασικών λειτουργικών αναγκών σχεδόν ταυτίζονται. Οι διαδικασίες που λαμβάνουν χώρα, επεξεργάζονται, μορφοποιούν, και αποτυπώνουν στο χώρο τη στιγμιαία, και ίσως αυθόρμητη προσωπική έκφραση. Έτσι δημιουργείται ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον το οποίο κυμαίνεται από το κατοικήσιμο στο μη κατοικήσιμο, το φορτισμένο με νόημα στο ανόητο, από το φανταστικό στο πραγματικό. Την ευχάριστη έκπληξη του ανοίκειου διαδέχεται η διασκέδαση της συνεχόμενης μεταβολής με σκοπό να οδηγήσει, τόσο μέσα από τη διάλυση όσο και την ανασύνθεση διαφορετικών στοιχείων, σε μια παιγνιώδη αντίληψη της διαχείρισης της αποσπασματικότητας.

Τα στοιχεία του διαμερίσματος

Το διαμέρισμα

Πόλη : Αθήνα

Περιοχή : Άγιος Αρτέμιος, Παγκράτι

Πολυκατοικία : Πενταόροφη. Κτίστηκε τη δεκαετία του 70.

Όροφος : 2^{ος}, το διαμέρισμα βλέπει στο δρόμο

Κάτοικοι : Ένας (εγώ)

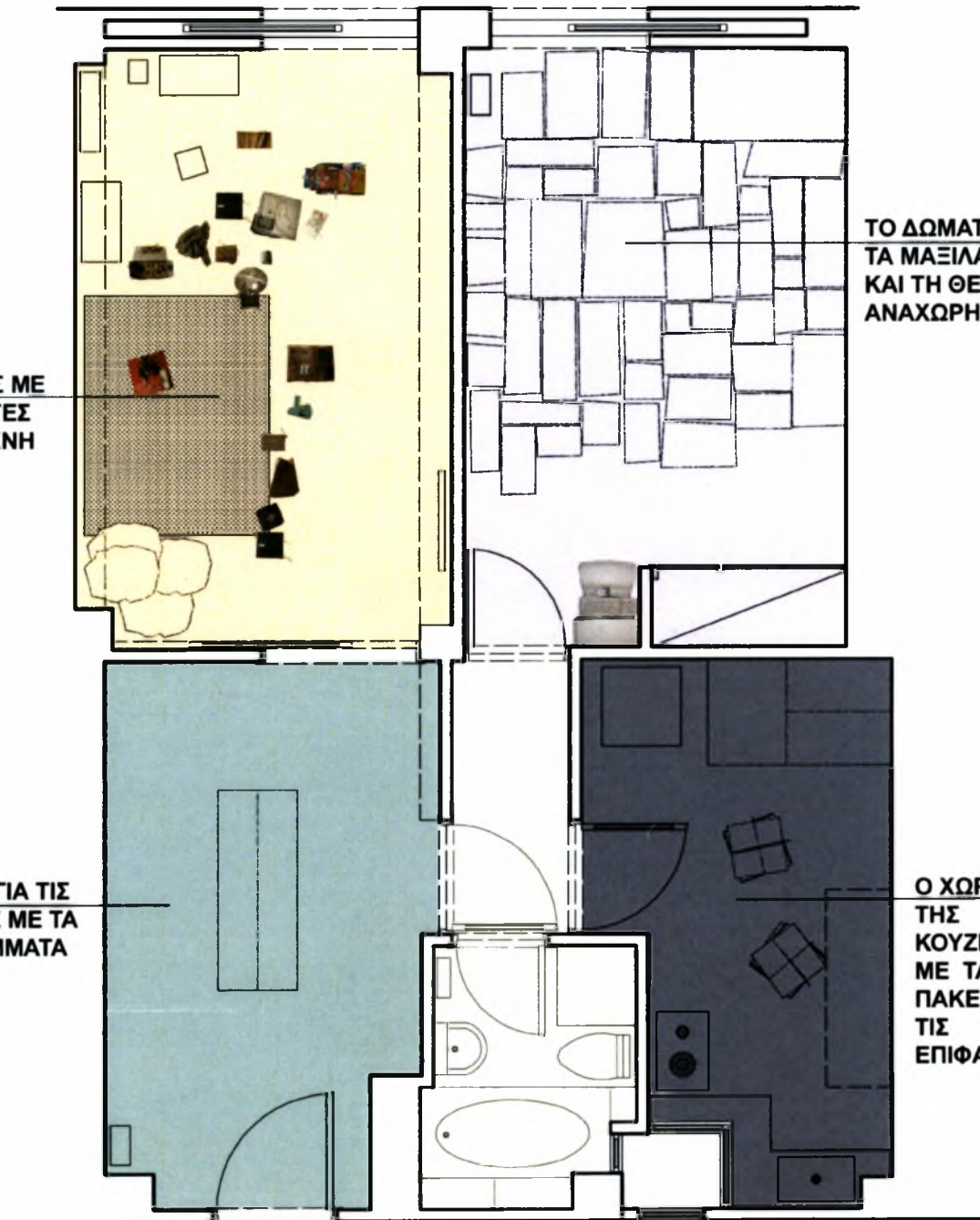
Μετακόμιση : Οκτώβριος του 2007

Ο ΚΗΠΟΣ ΜΕ
ΤΙΣ ΚΑΡΤΕΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΙΧΝΗ

ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΜΕ
ΤΑ ΜΑΞΙΛΑΡΙΑ
ΚΑΙ ΤΗ ΘΕΣΗ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ

ΤΟ ΧΩΡΟ ΓΙΑ ΤΙΣ
ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΜΕ ΤΑ
ΥΠΟΛΕΙΜΜΑΤΑ

Ο ΧΩΡΟΣ
ΤΗΣ
ΚΟΥΖΙΝΑΣ
ΜΕ ΤΑ
ΠΑΚΕΤΑ ΚΑΙ
ΤΙΣ
ΕΠΙΦΑΝΕΙΕΣ

0 1m 2m

ΤΑ ΙΧΝΗ

ΟΛΑ ΤΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ
ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ
ΑΠΟ ΥΛΙΚΑ ΠΟΥ
ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΡΑΦΙΑ

Η ΘΕΣΗ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ

ΣΤΟΝ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΣΗ
DESTOP ΤΟΠΟΘΕΤΕΙΤΑΙ ΤΟ
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΠΡΟΣ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗ
ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ
ΤΟΥ ΣΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ

ΤΑ ΜΑΞΙΛΑΡΙΑ

ΣΤΟΙΒΕΣ, ΜΕ ΤΕΣΣΕΡΑ
ΜΑΞΙΛΑΡΙΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ
ΤΟ ΙΔΙΟ ΜΗΚΟΣ ΚΑΙ
ΠΛΑΤΟΣ, ΑΛΛΑ
ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΠΑΧΟΣ (ΤΑ
ΠΑΧΗ ΑΠΟ ΚΑΤΩ ΠΡΟΣ ΤΑ
ΠΑΝΩ ΕΙΝΑΙ
0.15m, 0.10m, 0.10m, 0.05m),

ΟΙ ΘΗΚΕΣ

ΥΦΑΣΜΑΤΙΝΕΣ
ΘΗΚΕΣ ΜΕ
ΚΟΜΜΑΤΙΑ
ΑΦΡΟΛΕΞ ΠΟΥ
ΠΡΟΟΡΙΖΟΝΤΑΙ
ΓΙΑ ΤΗ ΓΡΑΦΗ ΤΩΝ
ΛΕΞΕΩΝ

ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ ΞΥΛΙΝΕΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΣ

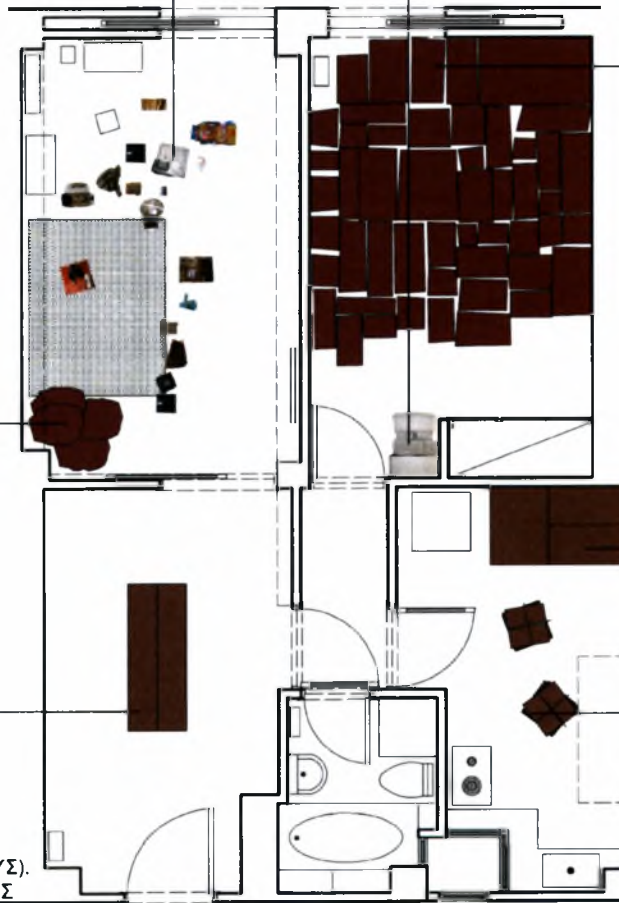
0.40m*1.40
0.40m*1.40m
0.40m*0.80m
0.60m*0.80m

ΤΑ ΡΑΦΙΑ

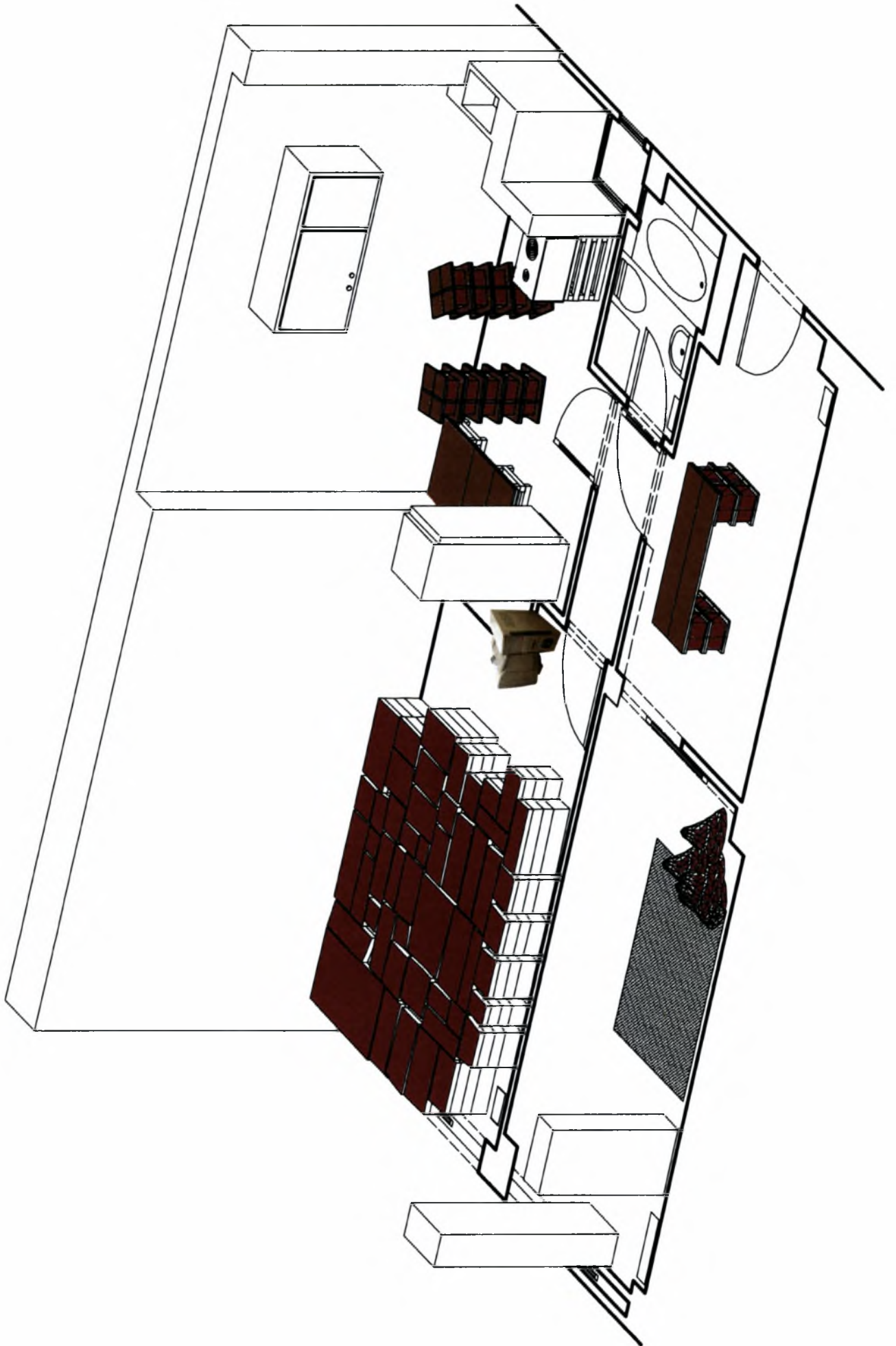
ΧΩΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ ΤΩΝ
ΥΠΟΛΕΙΜΜΑΤΩΝ
(ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ ΠΟΥ
ΕΧΟΥΝ ΧΑΣΕΙ ΤΗ
ΠΑΛΙΟΤΕΡΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥΣ).
ΔΥΟ ΞΥΛΙΝΕΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΣ
ΜΕΓΕΘΟΥΣ 1.50m*0.30m
ΤΟΠΟΘΕΤΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΩ ΣΕ
4 ΠΑΚΕΤΑ ΜΕΓΕΘΟΥΣ
0.30m*0.30m

ΤΑ ΠΑΚΕΤΑ

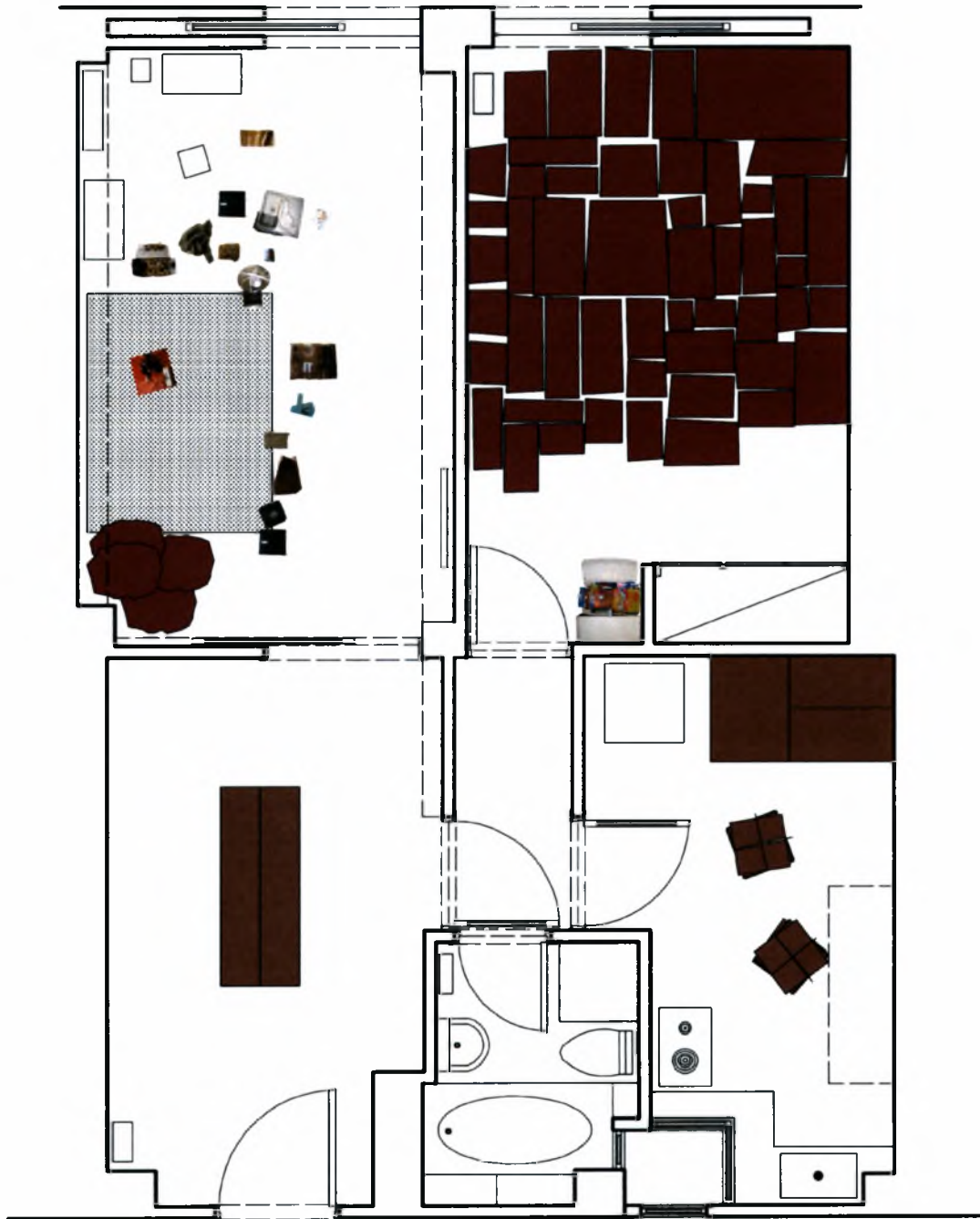
ΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙ
ΑΦΡΟΛΕΞ
ΜΕΓΕΘΟΥΣ
0.20m*0.20m
ΤΟΠΟΘΕΤΕΙΤΑΙ
ΜΕΤΑΞΥ ΔΥΟ
ΞΥΛΙΝΩΝ
ΕΠΙΦΑΝΕΙΩΝ
ΜΕΓΕΘΟΥΣ
0.30m*0.30m. ΤΑ
ΥΛΙΚΑ ΔΕΝΟΝΤΑΙ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ ΜΕ
ΣΠΑΓΚΟ.

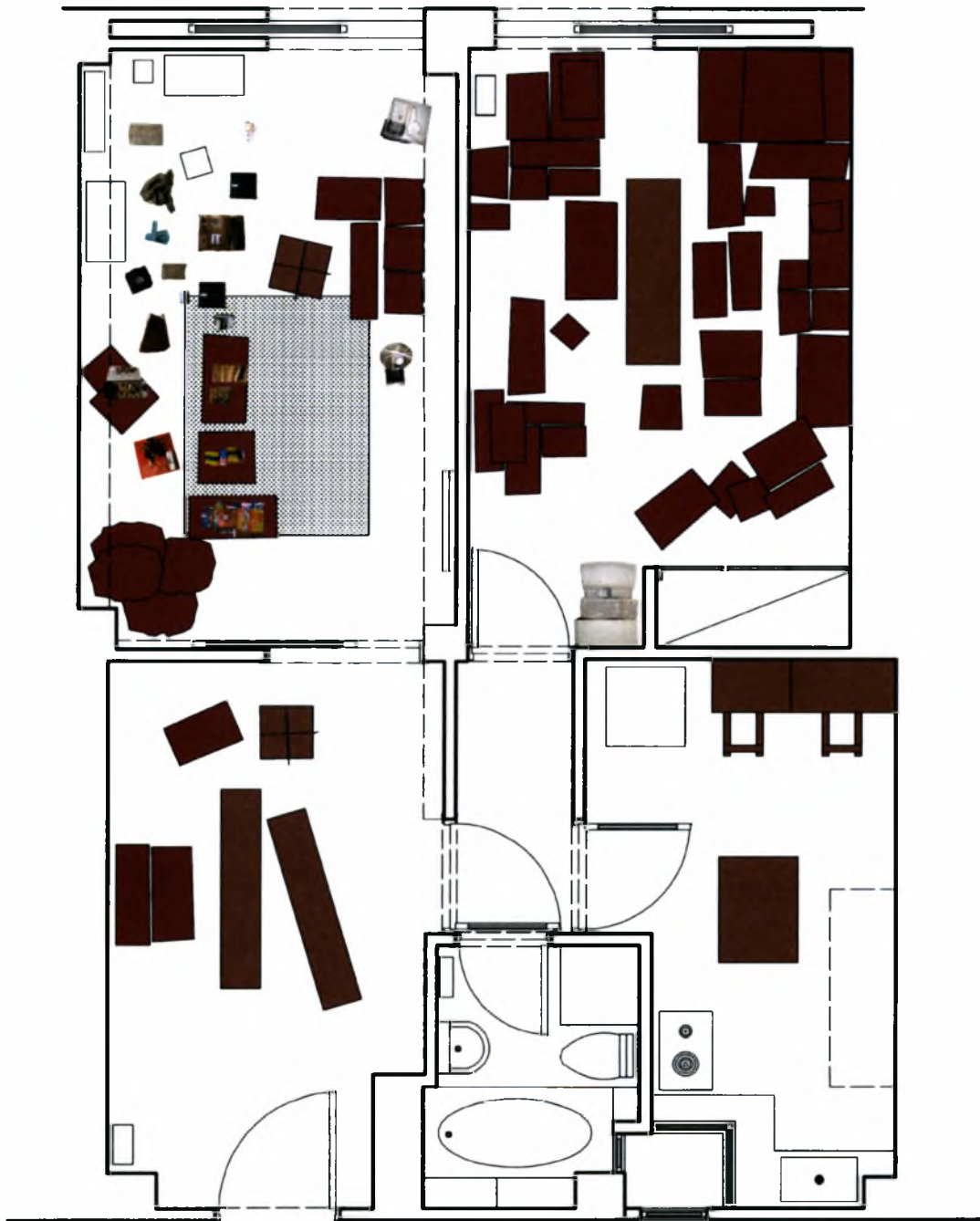
0 1m 2m

DEFAULT ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

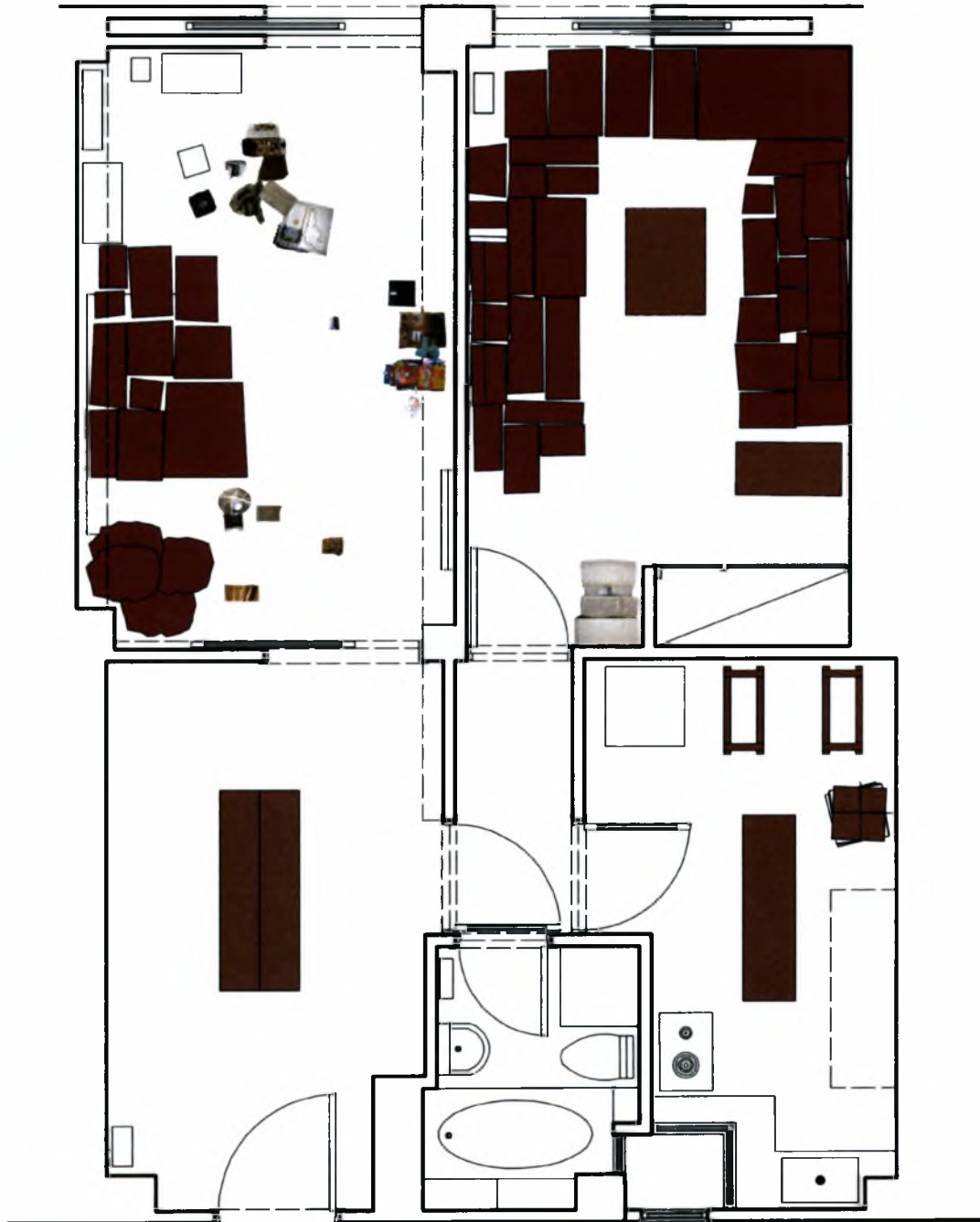

ΠΙΘΑΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

0 1m 2m

ΠΙΘΑΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

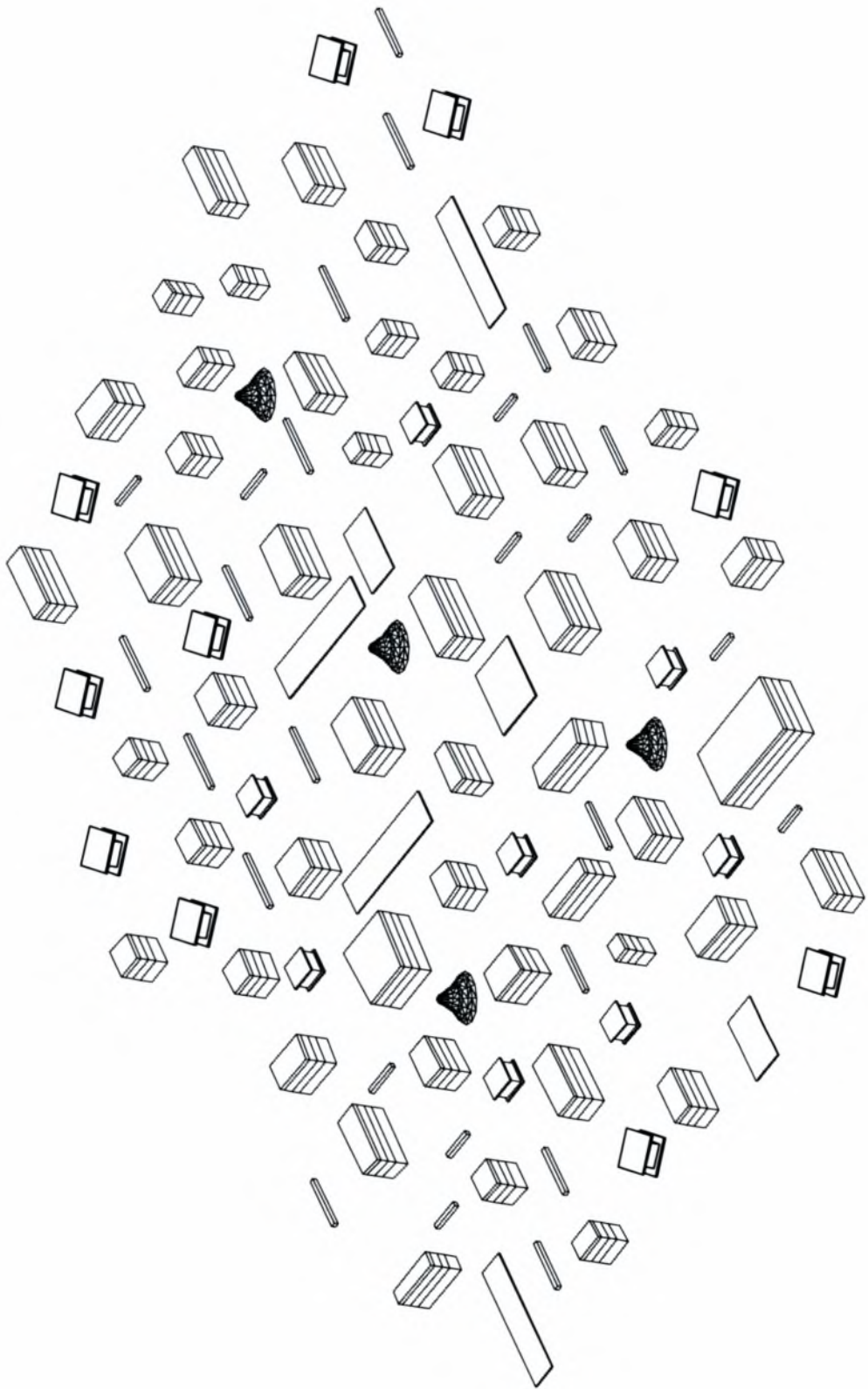

0 1m 2m

ΠΙΘΑΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

0 1m 2m

1. Η γραφή

Διαλέγω τυχαία μια λέξη .

Με αυτή τη λέξη γράφω μια πρόταση, στο πρώτο πρόσωπο , σε χρόνο ενεστώτα, για κάτι το οποίο σκέφτομαι ως παιχνίδι.

Η γραφή γίνεται στον υπολογιστή .

Σχόλιο –η πραγματοποίηση του παιχνιδιού (που περιγράφει η πρόταση) πρέπει να φαίνεται πιθανή και όχι μόνο με ένα τρόπο , ενώ ταυτόχρονα η πρόταση να είναι ευχάριστη στην ανάγνωση.

Φέρνω στη σκέψη μου ότι έχει συμβεί την ίδια μέρα - γεγονότα, συζητήσεις, χώρους, πληροφορίες.

Τα μετατρέπω σε λέξεις - ασύνδετες μεταξύ τους.

Παρατηρώ τις λέξεις.

Κάποιες παρόλη τη ροή της σκέψης επανέρχονται.

Κάποιες συνδέονται μόνες τους , χωρίς προσπάθεια, ενώ κάποιες άλλες χρειάζεται να τοποθετηθούν σε πολλά διαφορετικά σύνολα λέξεων.

Συντάσσω τις λέξεις σε **προτάσεις** –ως παιχνίδι.

Δεν ασχολούμαι με το γιατί αλλά γράφω, και αν αισθάνομαι ωραία με αυτό που γράφεται το κρατώ, αν όχι το σβήνω.

Οποιαδήποτε ακολουθία στη δομή των προτάσεων έχει να κάνει με την εφαρμογή αθέατων (κατά το μεγαλύτερο μέρος τους) κανόνων.

Οι προτάσεις γράφονται πάντα στο ίδιο αρχείο word , η μια μετά την άλλη, και χωρίς κενό μεταξύ τους.

Καθώς γράφω, διαβάζω τις προηγούμενες.

Προτάσεις

Ανεβαίνω σε μια ταράτσα και γράφω 3 λέξεις
Βρίσκω 5 αντικείμενα και τα μουτζουρώνω
Περπατώ και μετράω τις πλάκες του πεζοδρομίου
Αναποδογυρίζω ένα τασάκι
Κάθομαι σε ένα τραπέζι
Ξετυλίγω ένα ρολό χαρτί
Γράφω μια λέξη στον τοίχο
Τρωω στο πάτωμα
Κοιμάμαι σε μια καρέκλα
Προσπαθώ να πιάσω ένα περιστέρι
Ξεστρώνω ένα κρεβάτι
Σπαω ένα ποτήρι
Αδειάζω μια ντουλάπα
Ζωγραφίζω πάνω στο τζάμι το απέναντι κτίριο
Διπλώνω τις κουρτίνες προς τα επάνω
Ταΐζω ένα σκύλο
Περπαταω ανάποδα
Κυκλώνω μια μια τις λέξεις από ένα κείμενο
Βάζω τη λέξη παράθυρο στην οθόνη του υπολογιστή μου
Ξεφλουδίζω ένα κομμάτι ξύλο
Πλέκω για 8 λεπτά κάτι και μετά το ξεπλέκω
Γράφω 100 λέξεις σε 100 χαρτάκια και τα μοιράζω
Διαβάζω την 32^η σελίδα από το 7^ο από αριστερά βιβλίο που βρίσκεται στο 3^ο από πάνω ράφι μιας βιβλιοθήκης
Ασχολούμαι με την 8^η διεύθυνση στη 17^η σελίδα των αποτελεσμάτων μιας μηχανής αναζήτησης
Κάνω 30 βήματα και περνάω στο απέναντι πεζοδρόμιο, κάνω 30 βήματα και περνάω στο απέναντι πεζοδρόμιο
Τηλεφωνώ στο 35^ο αριθμό του τηλεφωνικού καταλόγου
Στοιβάζω, το ένα πάνω στο άλλο, το περιεχόμενο μίας μολυβοθήκης
Μαγειρεύω ότι υπάρχει στο ψυγείο
Ξετυλίγω ένα κουβάρι
Σκισάρω την πρώτη μνήμη που μου έρχεται στο μυαλό από τον ίδιο μήνα αλλά 8 χρόνια πριν
Κάθομαι σε ένα παγκάκι για 5 ώρες
Γράφω κάτι στον υπολογιστή με κλειστά ματιά
Κάνω κάτι όσο χρόνο χρειάζεται ένας ελληνικός καφές για να βράσει
Βρίσκω την 8^η λέξη της 11^{ης} διεύθυνσης από τα αποτελέσματα μιας αναζήτησης στο internet και ψάχνω το video που αντιστοιχεί, στο youtube.com
Κάνω κάτι εωσότου τα μαλλιά μου μακρύνουν 3 πόντους
Ανοίγω το ραδιόφωνο και τη 43^η λέξη που ακούω τη γράφω σε μια μηχανή αναζήτησης
Στέλνω μια φωτογραφία ως απάντηση σε όλα τα junk mail

Ανεβαίνω στο 3^ο λεωφορείο που περνάει από τη στάση , φτάνω στο τέρμα,
μαζεύω τα 4 πρώτα αντικείμενα που θα βρω
Προχωράω ευθεία και στον πρώτο πράσινο αυτοκίνητο που θα βρω
σταθμευμένο στριβώ
Μαζεύω όλα τα κίτρινα αντικείμενα που βρίσκω
Μαζεύω όλα τα κόκκινα αντικείμενα που βρίσκω
Μαζεύω όλα τα μπλε αντικείμενα που βρίσκω
Μαζεύω όλα τα πράσινα αντικείμενα που βρίσκω
Μαζεύω όλα τα άσπρα αντικείμενα που βρίσκω
Μαζεύω όλα τα πορτοκαλί αντικείμενα που βρίσκω
Μαζεύω όλα τα μαύρα αντικείμενα που βρίσκω
Μαζεύω όλα τα μωβ αντικείμενα που βρίσκω
Μετράω τους χτύπους του τηλεφώνου μέχρι να απαντήσω
Κόβω μια εφημερίδα σε κομμάτια όσο το μέγεθος του κάθε άρθρου της
Μαζεύω όλες τις χάρτινες συσκευασίες
Γυρνάω 20 φορές γύρω από τον εαυτό μου και διαβάζω ένα βιβλίο
Ανακατεύω
Τσαλακώνω
Περπατάω
Τρέχω
Χοροπηδώ
Σέρνω τα πόδια μου
Αντιγράφω έναν ήχο από την πιο κοντινή πλατεία
Χτυπώ τα δάχτυλα μου στο τραπέζι με ρυθμό
Βάζω ένα ρολόι σε διάφανο υγρό
Φτιάχνω ένα καλούπι από ένα ζευγάρι γυαλιά και το γεμίζω με γύψο
Τσαλαβουτώ σε μια λακούβα νερό
Αντιστοιχώ τα βιβλία με φωτογραφίες που βρίσκω στο intrrnet
Αναποδογυρίζω ένα ποτήρι γεμάτο νερό
Κάθομαι στα σκαλιά μιας πολυκατοικίας και καταγράφω τους ήχους που ακούω
Κάνω κάτι όσο διαρκεί ένα τραγούδι
Κάνω κάτι μέχρι να συναντήσω τον πρώτο άνθρωπο
Κάνω κάτι μέχρι να μυρίσω κάτι έντονο
Κάνω κάτι μέχρι να σταματήσει η βροχή
Κάνω κάτι μέχρι να εξατμιστεί το ανθρακικό
Κάνω κάτι μέχρι να κρυώσει ο καφές
Κάνω κάτι μέχρι να λιώσει το παγάκι
Κάνω κάτι μέχρι να μαραθεί το λουλούδι
Κάνω κάτι μέχρι να σαπίσει το λάχανο
Κάνω κάτι μέχρι λήξει το γάλα
Κάνω κάτι μέχρι να χτυπήσει το τηλέφωνο
Κάνω κάτι μέχρι να ακούσω την επόμενη λέξη που αρχίζει από λ
Κάνω κάτι μέχρι να γεμίσει ο κάδος σκουπιδιών
Κάνω κάτι μέχρι να συναντησω κάποιον που το όνομα του αρχίζει από Π
Κάνω κάτι μέχρι να βαρεθώ
Κάνω κάτι μέχρι να γεμίσει ο κουβάς νερό

Κάνω κάτι μέχρι να παρκάρει / ξεπαρκάρει ένα αυτοκίνητο
Κάνω κάτι μέχρι να ανοίξει μια πόρτα
Κάνω κάτι μέχρι να ανοίξει ένα παράθυρο
Φουσκώνω ένα μπαλόνι μέχρι να σκάσει
Φουσκώνω ένα μπαλόνι και το αφήνω σε μια επιφάνεια νερού
Γράφω ένα κείμενο με ζύμη για κουλουράκια
Μαζεύω όλες τις αποδείξεις και τις κολλάω τη μια πάνω στην άλλη
Στη πρώτη ροζ επιγραφή στρίβω δεξιά
Στο πρώτο εγκαταλελυμένο κτίριο που συναντώ γυρνάω πίσω
Καταγράφω τα αντικείμενα της 7^{ης} βιτρίνας που δε θα με εντυπωσιάσει
Συντάσσω ένα κείμενο με τους τίτλους μιας εφημερίδας
Κάνω κάτι σε χρόνο ίσο με το άθροισμα των γραμμών του τελευταίου μηνύματος σε λεπτά
Διαλύω μια ηλεκτρική συσκευή
Παίρνω ένα αντικείμενο από κάθε χώρο
Μαζεύω τους χαλασμένους υπολογιστές
Διαλέγω ένα αντικείμενο που αρχίζει από Η , ένα από Ξ, ένα από Υ
Διαλέγω 24 αντικείμενα το καθένα από τα οποία να αρχίζει από διαφορετικό γράμμα
Διαλέγω 46 αντικείμενα που αρχίζουν από το ίδιο γράμμα
Περπατώ στο όριο του πεζοδρομίου
Διαβάζω ένα βιβλίο αρχίζοντας από το τέλος
Βγάζω μια φωτογραφία στο πρώτο μαγαζί που θα μπει ο κύριος με το κόκκινο μπλουζάκι
Παίζω το παιχνίδι που έπαιζα
Κάνω κάτι μέχρι να αισθανθώ τους χτύπους της καρδιάς μου
Βγάζω από την πρίζα όλες τις ηλεκτρικές συσκευές
Ζωγραφίζω ένα δοχείο
Ακινητοποιώ μια παλλόμενη χορδή
Σκορπίζω μια ανάμνηση
Ανεβοκατεβαίνω με το ασανσέρ 10 φορές
Κάνω κάτι μέχρι να αναβοσβήσει το φανάρι 3φορες
Μαζεύω τις λέξεις μιας συζήτησης που αρχίζουν από θ, και κ
Μαζεύω τα αντικείμενα που κάνουν θόρυβο
Φτιάχνω μια φωλιά
Μπαίνω σε όσους χώρους έχουν μαρμάρινη δαπεδόστρωση
Κάνω κάτι μέχρι να με ακουμπήσει κάποιος
Στρίβω σε κάθε γωνία που συναντώ
Μαζεύω τα αντικείμενα που χωράνε σε ένα κουτί μεγέθους 36*47*52 cm
Κολλάω 5 ξύλινα αντικείμενα μεταξύ τους
Κολλάω 8 λέξεις μεταξύ τους
Αδειάζω ένα ποτήρι καφέ μέσα σε ένα ποτήρι ζάχαρη
Μαζεύω ξύλα
Σκανάρω το πρόσωπο μου
Κάνω κάτι που διαρκεί όσο ο αριθμός των ατόμων, της μεγαλύτερης παρέας που συνάντησα, καθώς περπατούσα, σε λεπτά.

Μαζεύω 6 αντικείμενα από μια λαϊκή αγορά
Κάνω κάτι μέχρι να γυρίσω τι κεφάλι μου
Πίνω καφέ σε ένα εγκαταλελειμμένο κτίριο
Περπατώ με κλειστά μάτια
Στριφογυρίζω τις ρόδες ενός ποδηλάτου
Δίνω σχήμα στο ίχνος από ένα σβήσιμο
Ζωγραφίζω μια σκιά
Δένω τα κορδόνια
Σκαλίζω το χώμα
Μαζεύω γυαλί
Στοιβάζω
Θρυμματίζω ξερά φύλλα
Κάνω τρύπες σε ένα κομμάτι χαρτί
Ακολουθώ μια γραμμή
Εγκλωβίζω στα χέρια μου τρεχούμενο νερό
Μαζεύω
Πιέζω ένα άδειο κουτί
Φυσώ μια χούφτα άχνη ζάχαρη
Ακολουθώ ένα σκύλο
Μαζεύω κλαδάκια
Κάνω μπουρμπουλήθρες
Ακολουθώ μόνο τις ταμπέλες
Στοιβάζω κομματάκια χαρτί μπροστά σε ένα ανεμιστήρα που βρίσκεται σε
λειτουργία
Κάνω κάτι όσο το άθροισμα ενός εικοσαψήφιου αριθμού σε λεπτά
Συλλέγω την πληροφορία που θα συναντήσω στην 25^η στάση μιας ακολουθίας
συνδέσεων στο ιντερνετ
Ζωγραφίζω το ρυθμό μιας μελωδίας
Συμπληρώνω τα κενά ενός τηλεοπτικού διαλόγου
Γεμίζω ένα τραπέζι με διαφορετικά αντικείμενα
Προσχωρώ ακλουθώντας ένα καρτσάκι και αλλάζω πορεία κάθε φορά που
συναντώ ένα διαφορετικό
Ζωγραφίζω την πορεία που ακολουθούν οι σταγόνες της βροχής πάνω σε ένα
τζάμι
Μαζεύω αντικείμενα που ακουμπώντας τα ανατριχιάζω
Μαζεύω 15 αντικείμενα που το καθένα ζυγίζει μισό κιλό
Μαζεύω αντικείμενα τα οποία στο σύνολο τους να ζυγίζουν όσο το βάρος μου
Σημειώνω την 6^η λέξη που θα ακούσω σε ένα λεωφορείο μετά την 1^η ώρα
διαδρομής
Διαβάζω την 30^η σελίδα του 4^{ου} μπλε βιβλίου
Φωτογραφίζω τα πορτοκαλί προϊόντα
Αφήνω μια ιστορία να την πάρει το κύμα
Βρίσκω στο ιντερνετ τα διαδοχικά στάδια της άνθισης ενός λουλουδιού και τα
αντιστοιχίζω με ήχους από αντικείμενα
Συγχρονίζομαι με μια κίνηση
Κάνω βουτιά στη θάλασσα

Αντιγράφω ένα ψάρι
Σχηματίζω την άμμο
Μετρώ τα καπέλα και κάνω κάτι όσο το άθροισμα τους σε λεπτά
Φωτογραφίζω τα καπέλα
Γεμίζω με νερό ένα γεμάτο κουβά
Διαλύω μια φωτογραφία στα κομμάτια της
Ψάχνω στο ιντερνετ για δάκρυα και τα κάνω print 20 φορές
Κεντώ κάτι από το τέντωμα μιας γάτας
Καθαρίζω ένα μήλο ακολουθώντας τις αλλαγές στο χρώμα της φλούδας του
Τρώω κρατώντας ανάποδα το κουτάλι
Αλλάζω πορεία στις σταγόνες
Σιδερώνω το ρούχο στην κρεμάστρα
Σκαλίζω ένα κομμάτι φελλό
Γράφω μια πρόταση με την 6^η λέξη από το 4^ο τηλεφώνημα
Σχεδιάζω το 10 αντικείμενο που πετώ στα σκουπίδια
Φτιάχνω ένα κουτί με χαμόγελα
Περπατώ κρατώντας μια σακούλα γεμάτη μπαλόνια, γεμάτα νερό
Μετρώ το χώρο, αντιστρέφω τα νούμερα, και σχεδιάζω ένα νέο
Κάνω κάτι όσο τα ναι και τα όχι σε λεπτά
Καταγράφω μια ησυχία
Στριφογυρίζω ένα ποτήρι
Φωτογραφίζω τους αδιέξοδους δρόμους
Αντιστοιχώ μια κίνηση σε κάθε χρώμα
Ακολουθώ τους ήχους
Μαζεύω γεμάτα αντικείμενα
Ψάχνω στους δρόμους που αρχίζουν από Λ
Σφουγγαρίζω πάνω σε ένα ύφασμα
Ακουμπώ τη γωνία ενός τραπεζιού
Κάθομαι σε μια άβολη καρέκλα
Κάθομαι σε μια άνετη καρέκλα
Διαλέγω 5 ήχους, πέντε λέξεις, και μια εικόνα, από ένα τραγούδι και τα κάνω ιστορία
Μετρώ τις άδειες σειρές μιας σελίδας στο word και γράφω σε κάθε μια, μια λέξη
Διαλέγω μια λέξη από την τέταρτη φωτοτυπία και ψάχνω την εικόνα της σε μια μηχανή αναζήτησης
Κάνω κάτι όσο αριθμός των αυτοκινήτων που διασχίζουν το δρόμο σε λεπτά
Βρίσκομαι σε κυλιόμενες σκάλες, και στρέφω το κεφάλι μου προς τα πάνω
Ακινητοποιώ ένα κρεμαστό χερούλι κατά τη διάρκεια μιας διαδρομής του μετρό
Κάνω το κουνούπι
Κατευθύνομαι προς τα μπαλκόνια που κάτι μου θυμίζουν
Βρίσκω το πρώτο ίχνος
Ανοιγοκλείνω είκοσι φορές ένα κουτί
Δένω κόμπο όλα τα καλώδια
Διαλέγω ένα τραγούδι από κάθε φάκελο μουσικής, και κάνω print screen ένα στιγμιότυπο από το ρυθμό τους
Φτιάχνω μια λέξη

Ανάβω φωτιά σε μια σκοτεινή γωνία
Μετρώ τα φύλλα ενός δέντρου και αναπνέω τόσες φορές
Φτιάχνω 5 κύβους που σε κάθε πλευρά τους είναι γραμμένη μια διαφορετική λέξη
Τυπώνω μια γεύση
Χτυπώ τα πόδια μου στο χώμα
Αφήνω σε διαφορετική θέση το σφουγγάρι σε κάθε κίνηση
Γράφω μια λέξη με το σώμα μου
Τρυπώνω σε μια κρυψώνα
Τρέχω στο νερό
Αγγίζω μια ρόδα
Σχηματίζω ένα ψεγάδι
Αδειάζω μια κανάτα σταγόνα σταγόνα
Σχεδιάζω το σπίτι μου
Περπατώ στις φτέρνες
Ανοιγοκλείνω τα ντουλάπια με ρυθμό
Βγάζω φωτογραφίες με μισόκλειστα μάτια
Κάνω τη μπάλα
Μυρίζω ένα πορτοκάλι, μυρίζω ένα λεμόνι, μυρίζω το δέρμα, μυρίζω ένα χαρτί
Κάνω ένα τραγούδι διαδρομή
Περνώ απέναντι κάθε φορά που με κοιτάζει κάποιος
Κάθε δέκα λέξεις γράφω μια
Κατεβαίνω σε κάθε στάση, κάνω το γύρο του τετραγώνου και συνεχίζω με το
επόμενο
Διαβάζω ένα άρθρο από το τέλος
Ξεκουρδίζω μια κιθάρα
Ξεχειλίζω μια κατσαρόλα με όσπρια
Τυλίγω μια φωτογραφία μου
Γράφω ένα όνομα για κάθε δέντρο που συναντώ στο δρόμο
Φτιάχνω ένα δέμα
Σφηνώνω 5 παπούτσια μεταξύ τους
Ζωγραφίζω κάτι πορτοκαλί

2. Το βιβλίο

Αντιγράφω (χειρόγραφα) τις προτάσεις στο βιβλίο.

Σχόλιο –το βιβλίο βρίσκεται συνήθως στο δωμάτιο με τα μαξιλάρια

Αντιγράφοντας ακολουθώ το κείμενο.

Αντιγράφοντας διαβάζω τις λέξεις που αποτελούν το κείμενο.

Αντιγράφοντας σκέφτομαι οτιδήποτε.

Αντιγράφοντας δε χρειάζεται να σκέφτομαι τίποτα.

Χρησιμοποιώ το στυλό, το μολύβι, το μαρκαδόρο, για να φτιάξω ένα αποτύπωμα.

Γράφω σε διαφορετικό ρυθμό κάθε φορά.

Γράφω με διαφορετική διάθεση κάθε φορά.

3. Οι λέξεις στα αφρολέξ

Όποιος βρίσκεται στο σπίτι, γράφει λέξεις και ζωγραφίζει πάνω σε κομμάτια αφρολέξ.

Την ίδια στιγμή γράφω και εγώ τις δικές μου λέξεις πάνω σε αφρολέξ.

Κατά την έξοδο του από το σπίτι τα ανταλλάσσουμε .

Σχόλιο – Τα αφρολέξ φυλάσσονται σε θήκες που βρίσκονται στο χώρο του κήπου. Οι λέξεις τροφοδοτούν τη γραφή των προτάσεων. Κάθε φορά το κομμάτι αφρολέξ που επιλέγεται (για τη γραφή) μεταφέρεται στο χώρο με τα υπολείμματα για την κατασκευή αντικειμένων.

Κατά τη διαδικασία της κοπής των μαξιλαριών όλοι οι συμμετέχοντες ασχολήθηκαν με παιγνιώδη τρόπο με την γραφή των λέξεων (ιστοριών, εικόνων)

Ίσως γιατί έπρεπε να γράψουν μόνο **λέξεις**, χωρίς να τις υπογράψουν.

Χωρίς λόγο ή συνοχή.

Ίσως γιατί ο καθένας έγραφε στο δικό του κομμάτι αφρολέξ, το οποίο το τοποθετούσε δίπλα στα υπόλοιπα.

Ίσως λόγω του υλικού (το οποίο είναι μαλακό).

Ίσως λόγω του μεγέθους των μαξιλαριών (τα είχαν πολύ κοντά στο σώμα και έγραφαν με μεγάλα γράμματα).

4. Οι ιστορίες με τα υπολείμματα

Μαζεύω υλικά που έχουν χάσει πλέον οποιαδήποτε χρήση (οποιαδήποτε μη οργανικά υπολείμματα –σκουπίδια- είτε δικά μου είτε άλλων).

Τα τοποθετώ στα ράφια χώρο του χολ.

Επανατοποθετώ τα υλικά και σκέφτομαι ιστορίες που τα συνδέουν.

Σχόλιο – οι ιστορίες λειτουργούν ως σκέψεις , που χρωματίζουν την ατμόσφαιρα, και τη διαδικασία της μεταβολής του χώρου, δεν αναπαριστούνται.

ΤΑ ΥΠΟΛΕΙΜΜΑΤΑ

5. Τα δώρα

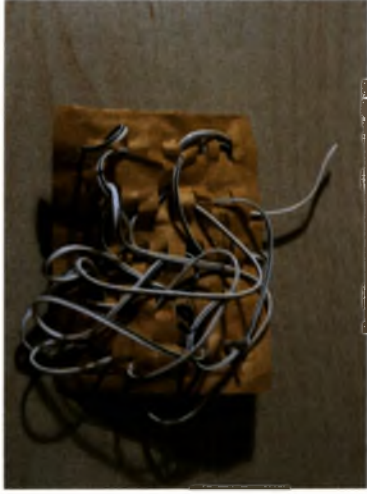
Όποιος φέρνει στο σπίτι υλικά, υπολείμματα, διαλέγει και παίρνει μαζί του μια κάρτα ή ένα 1χνος

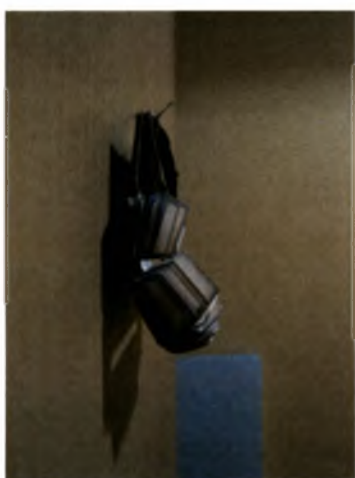
6. Η κατασκευή

Κατασκευάζω αντικείμενα με τα υλικά που έχουν μαζευτεί στα Ράφια (Κόβοντας, Δένοντας, Πλέκοντας, Πιέζοντας, Σκίζοντας, Τσαλακώνοντας, Κολλώντας, Ράβοντας, Σκαλίζοντας, Γράφοντας, Διπλώνοντας, Ξεβιδώνοντας, Τυλίγοντας)

Τα νέα αντικείμενα ονομάζονται Ήχνη και τοποθετούνται στο χώρο του Κήπου.

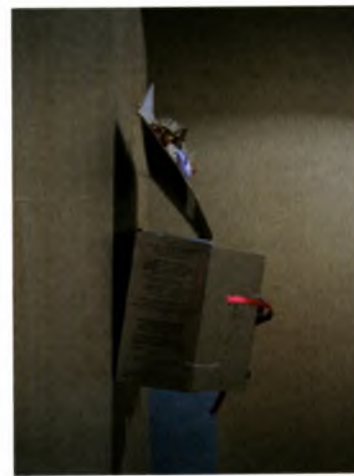
Σχόλιο - χωρίς να ασχολούμαι με το νοηματικό, χρηστικό ή αισθητικό αποτέλεσμα, και μειώνοντας στο ελάχιστο το χρόνο μεταξύ σχεδιασμού και κατασκευής (έτσι ώστε αυτά να συμβαίνουν σχεδόν ταυτόχρονα).

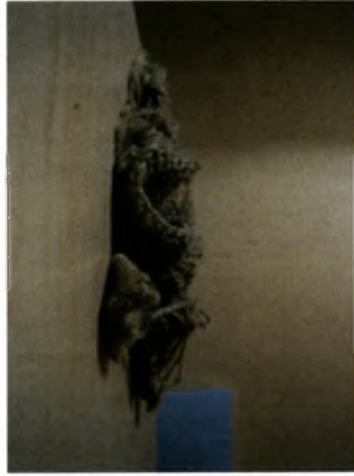
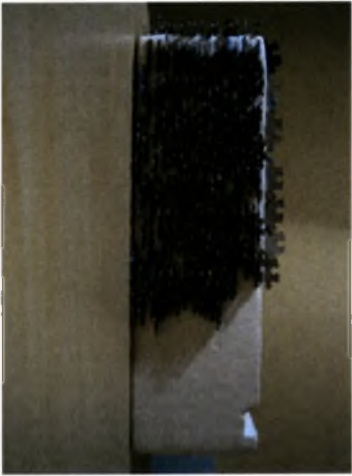

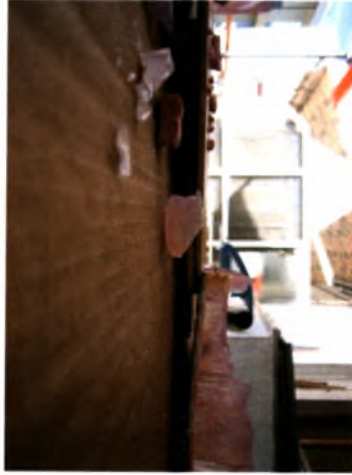
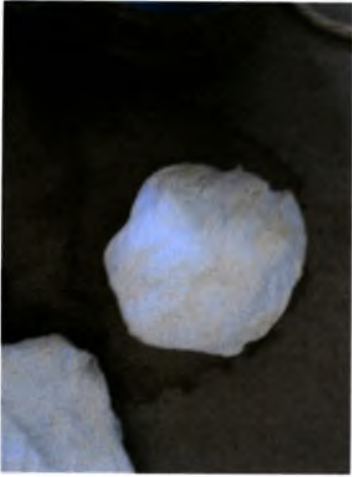

7. Κατασκευάζουμε

Κατασκευάζουμε αντικείμενα με τα υλικά που έχουν μαζευτεί .

Ο καθένας συγκεντρώνεται στο δικό του αντικείμενο ή όλοι μαζί σε ένα.

Όλα τα αντικείμενα τοποθετούνται στο χώρο του Κήπου.

8. Ο Κήπος με τις Κάρτες και τα Ίχνη

Εκτυπώνω τις προτάσεις σε χαρτί μεγέθους A5 και τις τοποθετώ σε στοίβες μέσα στο χώρο του Κήπου.

Διαβάζω μια Κάρτα και αλλάζω τη θέση ενός Ίχνου, διαβάζω μια Κάρτα και αλλάζω τη θέση ενός Ίχνου.

Σχόλιο – περιεργάζομαι λίγο κάθε αντικείμενο

9. Η αναχώρηση

Συγκεντρωνόμαστε στο σπίτι.

Σχόλιο - ο αριθμός των ατόμων να είναι μεγαλύτερος από τρία.

Επιλέγουν το Αντικείμενο προς Αναχώρηση.

Αυτό τοποθετείται στη θέση της Αναχώρησης, στο δωμάτιο με τα μαξιλάρια.

Το αντικείμενο μαζί με ένα σημείωμα, αφήνεται σε κάποιο σημείο έξω από το σπίτι.

10. Τα μαξιλάρια

Επανατοποθετώ τα μαξιλάρια

Κινούμαι

Τα μαξιλάρια στοιβάζονται σε τετράδες. Το κάτω κάτω έχει πάχος δεκαπέντε εκατοστά, τα δυο επόμενα από δέκα και το πάνω πέντε εκατοστά. Το μήκος και το πλάτος διαφέρουν από τετράδα σε τετράδα. Οι στοιβές είναι τοποθετημένες η μια δίπλα στην άλλη.

Ακόμη και όταν εφαρμόζουν, υπάρχει ένα κενό μεταξύ τους. Όταν στέκομαι όρθια πάνω τους αυτά συμπιέζονται από το βάρος μου. Όταν πατώ έκκεντρα στην επιφάνεια, αυτά γέρνουν προς την πλευρά που πατώ. Όταν θέλω να κρατήσω την ισορροπία μου, περνώντας από το ένα στο άλλο, πατώ στο κέντρο κάθε στοιβάς.

Όσο πιο ομοιόμορφα μοιρασμένη είναι η δύναμη που ασκείται ταυτόχρονα στις διαφορετικές στοιβές μαξιλαριών τόσο εξαφανίζεται η αίσθηση του κενού που τα διαχωρίζει, όπως για παράδειγμα όταν είμαι ξαπλωμένη. Όταν όμως στηρίζομαι για να σηκωθώ, η επιφάνεια υποχωρεί και η αντίσταση που ζητώ καθυστερεί.

Η κίνηση πάνω στα μαξιλάρια έχει την ίδια ιδιότητα με τη χρήση της καρέκλας που είχα στο γραφείο μου.

(στη συγκεκριμένη καρέκλα δεν μπορούσα να κάτσω για μεγάλο χρονικό διάστημα, χωρίς να αλλάζω συνεχώς τη στάση του σώματός μου. Αν και είναι σχεδιασμένη έτσι ώστε να δέχεται το σώμα, είναι σκληρή, άβολη, και ενοχλητική. Παρόλα αυτά, είναι απολαυστική.

Κυρίως όταν αυτό με το οποίο ασχολούμαι αποτελείται στο μεγαλύτερο μέρος του από πληροφορίες.)

Τα μαξιλάρια είναι πολύ ελαφριά και ταυτόχρονα ή ακουμπούν μεταξύ τους ή βρίσκονται πολύ κοντά το ένα με το άλλο

Όταν μετακινείται ένα, αλλάζουν θέση και τα διπλανά του.

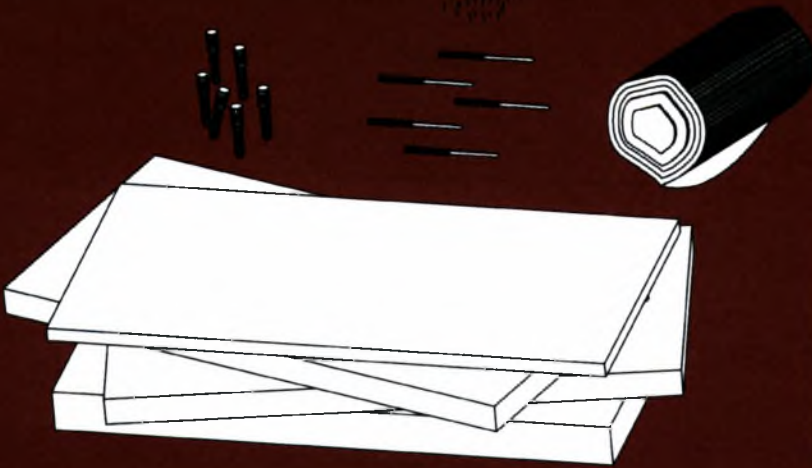
Εύκολα τα σκορπίζω.

Στα μαξιλάρια κάθομαι και τα πόδια μου ακουμπάνε στο πάτωμα, κάθομαι σταυροπόδι, κάθομαι και τα πόδια μου είναι λυγισμένα αλλά οι πατούσες ακουμπάνε σε άλλα μαξιλάρια, κάθομαι και τα πόδια μου είναι τεντωμένα, ξαπλώνω πάνω στα μαξιλάρια, ξαπλώνω μέσα στα μαξιλάρια, φτιάχνω επιφάνειες για να ακουμπήσω πράγματα, φτιάχνω επιφάνειες μεγάλες, μικρές, υπό κλίση, πάνω στα άλλα μαξιλάρια, μέσα στα μαξιλάρια....

Είναι άνετα.

ΤΑ ΜΑΞΙΛΑΡΙΑ

1.

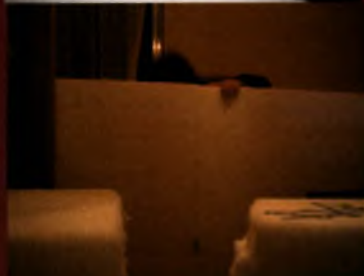
1. Προμήθεια υλικών

2.

Κοπή του αφρολέξ σε κομμάτια. Το κάθε κομμάτι έχει σχήμα παραλληλόγραμμο και το μήκος και πλάτος που επιλέγει όποιος κόβει κάθε φορά. Δεν προηγείται κανένα στάδιο σχεδιασμού της διάταξής τους.

3.

ΤΑ ΜΑΞΙΛΑΡΙΑ

Μια λέξη, μια πρόταση,
μια εικόνα σε κάθε
μαξιλάρι.

Κοπή του υφάσματος

Προσαρμογή και τέντωμα του υφάσματος πάνω στο αφρολέξ

Στερέωση του υφάσματος πάνω στο αφρολέξ με τις καρφίτσες

5.

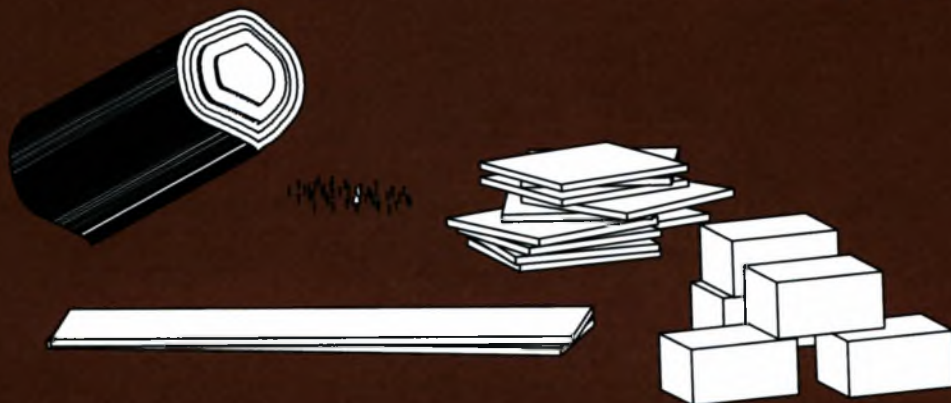
ΤΑ ΜΑΞΙΛΑΡΙΑ

ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΚΑΤΟΙΚΙΣΗ ;

ΤΑ ΠΑΚΕΤΑ

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

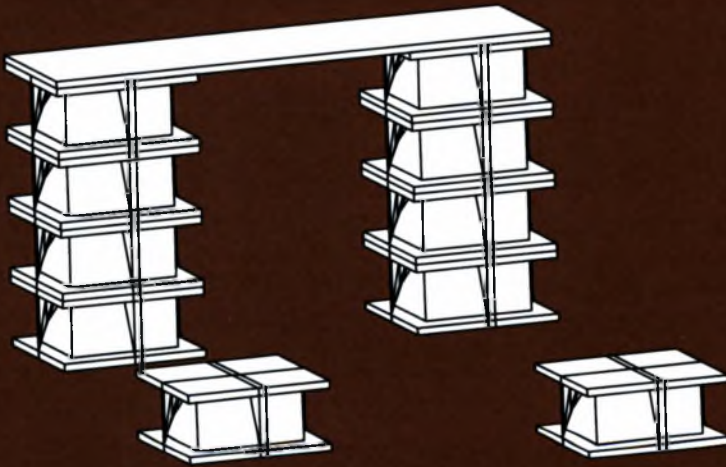

Στάδια κατασκευής

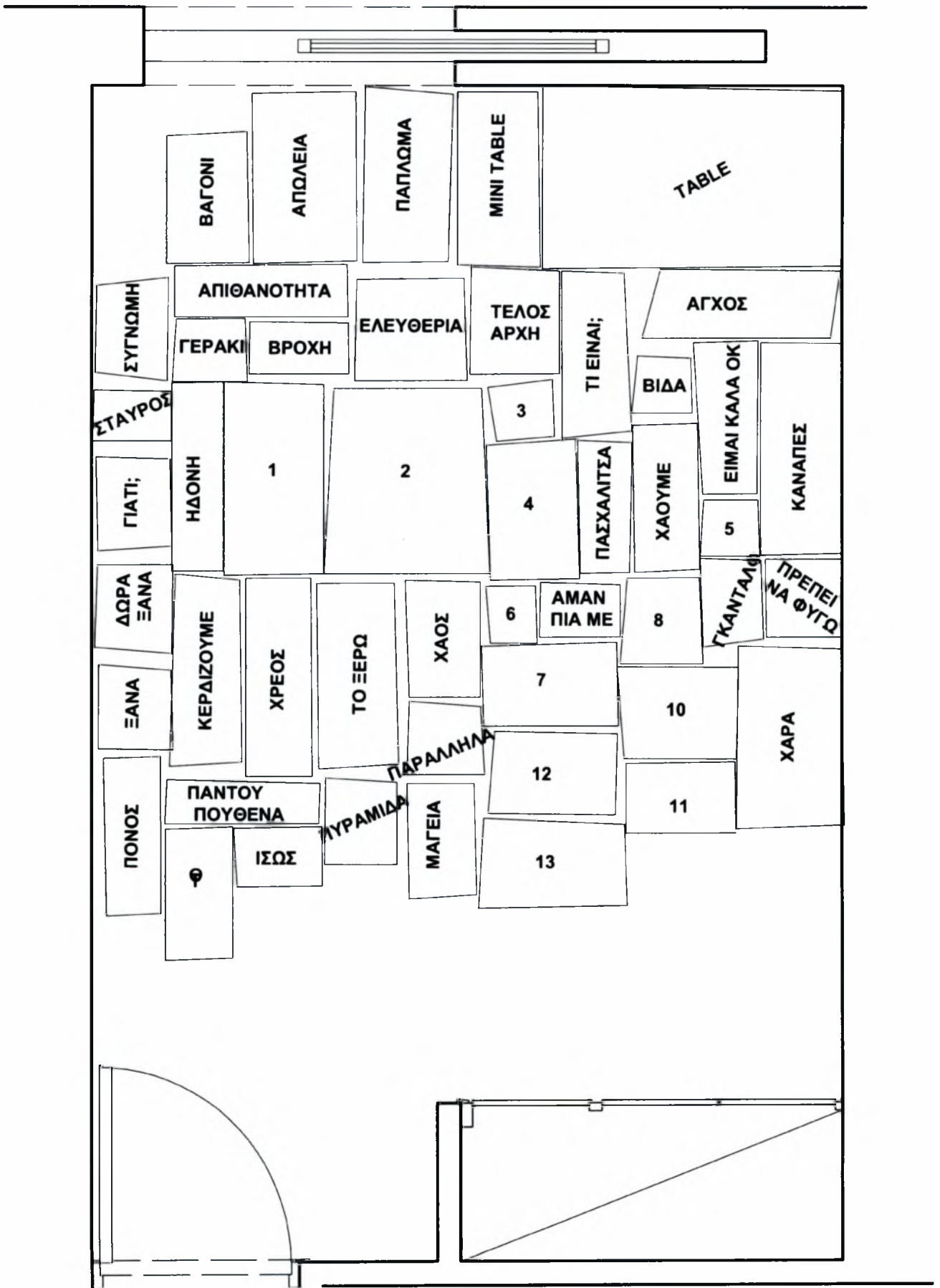
1. Προμήθεια υλικών
2. Κοπή του υφάσματος
3. Προσαρμογή και τέντωμα του υφάσματος πάνω στο αφρολέξ
4. Στερέωση του υφάσματος πάνω στο αφρολέξ με τις καρφίτσες
5. Δέσιμο, με σπάγκο, του μαξιλαριού πάνω στη πρώτη επιφάνεια ξύλου
6. Τοποθέτηση της δεύτερης επιφάνειας ξύλου πάνω στο μαξιλάρι
7. Δέσιμο, με σπάγκο
8. Επανάληψη της διαδικασίας

ΤΑ ΠΑΚΕΤΑ

8.

DEFAULT ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ - ΧΑΡΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΜΑΞΙΛΑΡΙΩΝ

Προτάσεις μαξιλαριών

Τα μεταφέρω στο κέντρο του δωματίου

Κάθομαι σε κάθε ένα

Λέω μια λέξη και πετώ ένα μαξιλάρι στον αέρα

Τοποθετώ τη μια τετράδα πάνω στην άλλη

Σχηματίζω ένα μήλο

Μπουσουλώ

Χοροπηδώ

Πατώ κάθε φορά σε ένα διαφορετικό

Πατώ μόνο στη δεξιά πλευρά

Πατώ μόνο στην αριστερή πλευρά

Τα κλοτσώ

Σκάβω μια λακούβα

Φτιάχνω μια σκέπη

Φτιάχνω μια σκάλα

Κάνω ισορροπία

Αφαιρώ μια παρά μια τετράδα

Τα σκορπίζω σε όλο το σπίτι

Σχηματίζω ένα μονοπάτι

Τα μεταφέρω όλα στο διπλανό δωμάτιο

Τα τοποθετώ στους τοίχους

Τα γυρνώ στο πλάι

Φτιάχνω ένα λαβύρινθο

Κάνω τούμπες

Θάβω το βιβλίο που διαβάζω

Γεμίζω το άνοιγμα της πόρτας

Τα τοποθετώ κατά αλφαβητική σειρά

Γράφω μια ιστορία

Τυλίγω 6 μαξιλάρια

Γεμίζω μια θήκη για πάπλωμα

Αντιστοιχίζω κάθε γράμμα μιας λέξης με ένα μαξιλάρι και στο τελευταίο κάθομαι

Κάνω χώρο μια μελωδία

Σχηματίζω την παραλία που θυμάμαι

Ακουμπώ το ταβάνι

Φτιάχνω ένα κύκλο

Καρφισώνω σε κάθε ένα μια φωτογραφία

Η διαδικασία, ο χώρος, ο χρόνος, και το υποκείμενο

Οι παραπάνω περιγραφές είναι αρκετά συγκεκριμένες ώστε να κάνουν δυνατή την υλοποίηση κάθε διαδικασίας (περιέχουν σταθερές), αλλά και αρκετά αόριστες ώστε κάθε φορά να οδηγούν σε διαφορετικό αποτέλεσμα (περιέχουν μεταβλητές που εξαρτώνται από τις επιλογές του παίκτη).

Το αποτέλεσμα μπορεί να κυμαίνεται από το φανταστικό στο πραγματικό, από το φορτισμένο με νόημα στο ανόητο, από το χρήσιμο στο άχρηστο, από το κατοικήσιμο στο μη κατοικήσιμο .

Το αποτέλεσμα είναι η κατάσταση του συστήματος τη στιγμή της ολοκλήρωσης μιας διαδικασίας, και το οποίο μπορεί να μεταβληθεί με την έναρξη του επόμενου κύκλου .

Οι περιγραφές δεν περιέχουν κανένα χρονικό προσδιορισμό.

Η διάρκεια καθώς και η στιγμή της επόμενης έναρξης επιλέγεται θεωρητικά από την επιθυμία του παίκτη (καθώς και από οποιοδήποτε άλλο τυχαίο γεγονός μπορεί να συμβεί).

Ο παίκτης δημιουργεί το δικό του ρυθμό και ανακαλύπτει τα χρονικά όρια μέσα στα οποία κάθε φορά τοποθετεί κάποια από τις διαδικασίες παιχνιδιού.

Εννέα στις δέκα διαδικασίες λαμβάνουν χώρα σε υλικό περιβάλλον.

Ένα μεγάλο μέρος των επιφανειών του σπιτιού καλύπτεται από πλήθος αντικειμένων με μικρό σχετικά μέγεθος.

Ο χώρος μεταβάλλεται.

Η μεταβολή του χώρου δε συμβαίνει με κάποια σταθερή και προβλεπόμενη είτε περιοδικότητα, ως προς τον χρόνο, είτε κανονικότητα, ως προς τον τρόπο. Ακολουθεί μάλλον το ρυθμό της κατοίκησης και μορφοποιείται κάθε φορά ως αποτύπωμα, ως ίχνος.

Κάποιες από τις διαδικασίες λειτουργούν ως ανεξάρτητα συστήματα, ενώ κάποιες τροφοδοτούνται από της υπόλοιπες. Όλες όμως περιγράφονται από το ίδιο πλαίσιο, το όριο του σπιτιού, το οποίο τους επιτρέπει να πλέκονται μεταξύ τους.

Οι διαδικασίες είναι κλειστές στις εξωτερικές πληροφορίες, οι οποίες συμμετέχουν μόνο ως έκφραση του υποκειμένου.

Διαφοροποιούνται ως προς την ποιότητα της εμπειρίας που δημιουργούν, τον τρόπο συμμετοχής, την κατάσταση που βρίσκεται το σώμα, τις πληροφορίες που χρειάζεται να διαχειριστεί το υποκείμενο.

Το γεγονός που μετατρέπει τις συγκεκριμένες διαδικασίες σε παιχνίδι είναι η ικανοποίηση που προσφέρουν . Όταν κάτι τέτοιο μεταβληθεί, θα μεταβληθούν και οι διαδικασίες.

Αποσπάσματα κειμένων

1.

-Έχει κανείς την εντύπωση ότι, κάθε φορά που δεσμεύεστε να πάρετε θέση, τη μετριάσετε ή με την ειρωνεία ή με το σαρκασμό.

-Πάντα. Γιατί δεν πιστεύω σ' αυτήν.

-Μα σε τι πιστεύετε ;

-Μα σε τίποτα! Η λέξη «πίστη» είναι επίσης ένα λάθος. Είναι όπως η λέξη «κρίση». Είναι φοβερά δεδομένα πάνω στα οποία στηρίζεται η Γή. Ελπίζω ότι, στη Σελήνη, τα πράγματα δεν θα είναι έτσι !

-Πιστεύετε στον εαυτό σας, παρ' όλα αυτά;

-Όχι.

-Ούτε καν σ'αυτό;

-Δεν πιστεύω στη λέξη «είναι». Η έννοια του είναι είναι μια ανθρώπινη επινόηση.

-Τόσο πολύ αγαπάτε τις λέξεις ;

-Α! Ναι, τις ποιητικές λέξεις.

-«Είναι», είναι πολύ ποιητική λέξη.

-Όχι, καθόλου. Είναι μια βασική έννοια που δεν υπάρχει καθόλου στην πραγματικότητα, στην οποία δεν πιστεύω, αλλά στην οποία οι άνθρωποι πιστεύουν ακράδαντα. Δεν έρχεται σε κανενός το μυαλό να μην πιστεύει στη λέξη «είμαι», έτσι δεν είναι;

(Pierre Cabanne, *Ο μηχανικός του χαμένου χρόνου, Συνεντεύξεις με τον Marchel Duchamp*)

2.

Το παιχνίδι είναι η αναζήτηση από σύμπτωση σε σύμπτωση της απειρίας των δυνατοτήτων.(J. Bataille, *Για τον Νίτσε, Θεληση και τύχη*)

3.

Όταν οι πληροφορίες έχουν μια ασαφή οργάνωση, επιτρέπουν στον παραλήπτη να προβάλει τη δική του υποκειμενική ερμηνεία.....

(ΜΠΕΤΙΝΑ ΝΤΑΒΟΥ, ΟΙ ΔΙΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ)

4.

....εκεί που η εμπειρία απορροφάται με ολοκληρωτική αδιαφορία τόσο για τις συνθήκες που την εξέθρεψαν όσο και για τις συνέπειες που θα μπορούσε να έχει.

(Προτάσεις για την καταστροφή της Αθήνας – Ένας οδηγός, εκδ. Athens Biennial, Αθήνα 2006)

5.

“Καταρχάς μόλις σηκώσει κανείς το καπάκι ενός κεραμικού μπωλ, αποκαλύπτονται όλοι οι τόνοι της σύστασης και του χρώματος του ζωμού. Στα σκεύη από λάκα, υπάρχει μια απόλαυση σε κείνο το διάστημα, από τη στιγμή που σηκώνουμε το σκέπασμα μέχρι που τα φέρνουμε στο στόμα μας, τότε που τα μάτια βυθίζονται στην καρδιά του σκοτεινού βυθού του σιωπηλού και κατασταλαγμένου υγρού, αυτού που το χρώμα του δεν διαφέρει απ’ αυτό του σκεύους. Δεν μπορεί κανείς να διακρίνει τι βρίσκεται μέσα στα σκοτεινά βάθη της κούπας, αλλά αισθάνεται στην παλάμη του τον ευγενικό παλμό του ζωμού, ενώ στα χείλη της κούπας το υγρό ξελαγαρίζει και σηκώνεται ο ατμός του ζεστού νερού, αυτός που κουβαλάει τη μυρωδιά αυτή που πριν ακόμα βάλουμε το υγρό στο στόμα μας, μας κάνει ν’ αποξεχνιόμαστε σε μια προαίσθηση της γεύσης.”

(Τανιζάκι, «Το εγκώμιο της σκιάς», 1933, σ σ. 58-59)

6.

“Φυσικά το γιαπωνέζικο καθιστικό έχει αυτό που ονομάζουμε *τοκονόμα*, η οποία είναι στολισμένη με ρόλους κρεμασμένους κι ένα βάζο με άνθη, αλλά κι οι ίδιοι αυτοί οι ρόλοι και τα άνθη αντί να χρησιμεύουν σαν στολίδια είναι σημαντικά για να βαθαινούν τις σκιές. Όταν κρεμάμε έναν ρολό, πάνω απ’ όλα εκτιμάμε αυτή την περγαμνή για την αρμονία της με τον τοίχο της τοκονόμα, «το πάντρεμα της εσοχής». Τοποθετούμε στο ίδιο επίπεδο την αξία μιας περγαμνής καλλιγραφίας ή μιας ζωγραφιάς και αυτήν του πλαισίου της, και στ’ αλήθεια, γι’ αυτό το λόγο, αν η αρμονία της τοκονόμα είναι κακή, ακόμα και το πιο ονομαστό έργο χάνει την αξία του σαν περγαμνή του τοίχου. Αντίθετα, όταν μια περγαμνή καλλιγραφίας, χωρίς να είναι κανένα μεγάλης και ξεχωριστής σημασίας αριστούργημα, κρεμαστεί στην τοκονόμα και εναρμονιστεί εξαιρετικά μ’ αυτό το κομμάτι του δωματίου, τότε και ο κύλινδρος και το καθιστικό αναδεικνύονται απροσδόκητα. Όμως που βρίσκει αυτή την αρμονία μια τέτοια καλλιγραφία, ένας κύλινδρος δίχως τίποτε το ξεχωριστό από μόνος του; Συνήθως το χαρτί, το χρώμα της μελάνης, η στόφα του πλαισίου, έχουν μια παλαιική υφή που κάνει να διατηρείται μια ισορροπία με το σκοτάδι της τοκονόμα και του καθιστικού.”

(Τανιζάκι, «Το εγκώμιο της σκιάς», 1933, σ σ. 70-71)

7.

“Ας πάρουμε το παράδειγμα της τηλεόρασης. Εισάγει στο σπίτι μου το αλλού και το παγκόσμιο, ανά πάσα στιγμή. Είμαι, λοιπόν, πιο απομονωμένος, πιο ιδιωτικοποιημένος από ποτέ, με την παρείσφρηση, που εγώ θέλησα, επί μονίμου βάσεως, μέσα στο σπίτι μου, του άλλου, του ξένου, του μακρινού, της άλλης γλώσσας. Την επιθυμώ και την ίδια στιγμή εγκλείομαι με αυτό το ξένο, θέλω να απομονωθώ σε αυτό χωρίς αυτό, θέλω να είμαι σπίτι μου. Η καταφυγή στο σπίτι, η επιστροφή προς το σπίτι είναι ακόμα πιο ισχυρή, φυσικά, όσο πιο ισχυρή και βίαιη είναι η τεχνολογική απαλλοτρίωση, η μετατόπιση.”

(Ντεριντά, Ζ. και Στιγκλέρ, Μ., «Υπερηχογράφημα της τηλεόρασης: Μαγνητοσκοπημένες συνομιλίες, 1996)

8.

“Δεν φοβόμουν πια το τέρας. Ζωγράφιζα εικόνες στο μυαλό μου με όλα τα σκληρά πράγματα που ήθελα να του κάνω. Το έδεσα σε μια βαριά καρέκλα με χοντρά καλώδια, και με μια μυτερή τανάλια άρχισα να του βγάζω τα λέπια από τη ρίζα, ένα προς ένα. Πύρωσα τη μύτη ενός κοφτερού μαχαιριού, και με αυτό χάραξα βαθιές αυλακίες στη μαλακή ροδαλή σάρκα από τις γάμπες του. Ξανά και ξανά, βύθισα ένα καυτό σίδερο για κολλήσεις μέσα στα διογκωμένα σύκα των ματιών του. Με κάθε νέο βασανιστήριο που φανταζόμουν γι αυτό, το τέρας παρέπαιε και σπαρταρούσε και ούρλιαζε από την αγωνία, σαν αυτά τα πράγματα να του συνέβαιναν πραγματικά. Θρηνούσε με τα χρωματιστά του δάκρυα και στάλαζε χόντρους κόμπους υγρού στο πάτωμα, αναδίνοντας ένα γκρίζο ατμό από τα αυτιά του που είχε το άρωμα του τριαντάφυλλου. Τα μάτια του εξέπεμπαν προς εμένα ένα αποπλιστικό βλέμμα επίκρισης. Σας παρακαλώ, κυρία, αχ σας παρακαλώ, σας ικετεύω, μην κάνετε τέτοιες φρικτές σκέψεις! φώναζε.”

(Μουρακάμι, Χ., «Ο Ελέφαντας εξαφανίζεται», εκδ. ΚΟΑΝ, μετάφραση Γιώργος Βουδικλάρης και Θανάσης Δούβρης, 2007, σ. 190)

9.

“Όπως και να ‘χει, το παιχνίδι και η πολιτιστική εμπειρία είναι πράγματα που αξιολογούμε με ιδιαίτερο τρόπο – συνδέουν το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον, καταναλώνουν χρόνο και χώρο. Απαιτούν και αποσπούν τη συγκέντρωση της ενσυνείδητης προσοχής μας, που είναι ενσυνείδητη και σκόπιμη αλλά όχι τόσο σκόπιμη όσο στην ηθελημένη προσπάθεια.”

(Βίννικοτ, Ν., «Τό παιδί, τό παιχνίδι και η πραγματικότητα», μετάφραση Γιάννης Κωστόπουλος, εκδ. Καστανιώτη, Αθήνα, 1979, σ. 190)

10.

“Αυτός που μαστορεύει μπορεί να εκτελέσει ένα μεγάλο αριθμό έργων διαφορετικών ειδών αλλά σε αντίθεση με τον τεχνικό, δεν εξαρτά την κατασκευή τους από τις πρώτες ύλες και τα σύνεργα που πρέπει να προμηθευτεί, και τα οποία υπολογίζει και προμηθεύεται στα μέτρα του έργου που σχεδιάζει: από την άποψη των εργαλείων, το σύμπαν του είναι κλειστό και ο κανόνας του παιχνιδιού του είναι να τα βγάξει πέρα «εκ των ενόντων», δηλαδή μ' ένα σύνολο, ανά πάσα στιγμή πεπερασμένο, σύνεργων και υλικών ετεροκλίτων στο μεγαλύτερο μέρος τους, γιατί η σύνθεση του ενδεχομένου συνόλου δεν εξαρτάται από το σχέδιο της στιγμής, ούτε άλλωστε από κανένα άλλο ειδικό σχέδιο, αλλά είναι το τυχαίο αποτέλεσμα όλων των ευκαιριών που παρουσιάστηκαν για την ανανέωση ή τον εμπλουτισμό του αποθέματος ή την συντήρησή του με τα υπολείμματα προηγούμενων κατασκευών και διαλύσεων.

(Levi- Strauss, «Άγρια σκέψη», εκδ. Παπαζήση Α.Ε.Β.Ε., Αθήνα, 1977, σ. 115)

11.

“Τελικά, ποια είναι η αξία της σμίκρυνσης, είτε πρόκειται για σμίκρυνση κατά κλίμακα, είτε για σμίκρυνση που αφορά τις ιδιότητες; Φαίνεται πως είναι αποτέλεσμα μιας, κατά κάποιον τρόπο, αντιστροφής της εξελικτικής διαδικασίας της γνώσης: για να γνωρίσουμε ως σύνολο το πραγματικό αντικείμενο έχουμε πάντα την τάση ν' αρχίζουμε από τα μέρη του.”

(Levi- Strauss, «Άγρια σκέψη», εκδ. Παπαζήση Α.Ε.Β.Ε., Αθήνα, 1977, σ. 121)

12.

“Κάθε παιχνίδι ορίζεται από το σύνολο των κανόνων του που επιτρέπουν έναν πρακτικά άπειρο αριθμό παρτίδων, αλλά η τελετουργία που «παίζεται» επίσης, μοιάζει μάλλον με μια προνομιούχο παρτίδα, που επιλέχτηκε μεταξύ όλων των πιθανών, γιατί μόνο αυτή καταλήγει σ' έναν ορισμένο τύπο ισορροπίας ανάμεσα στα δυο στρατόπεδα. Η μετάθεση αυτή πιστοποιείται εύκολα στην περίπτωση των Gahuku-Gama της Νέας Γουίνεας, που έμαθαν να παίζουν ποδόσφαιρο αλλά παίζουν, πολλές μέρες συνέχεια, τόσα παιχνίδια, όσα είναι αναγκαία για να εξισορροπήσουν απολύτως οι χαμένες και οι κερδισμένες παρτίδες κάθε ομάδας, πράγμα που σημαίνει ότι το παιχνίδι παίρνεται για τελετουργία.”

(Levi- Strauss, «Άγρια σκέψη», εκδ. Παπαζήση Α.Ε.Β.Ε., Αθήνα, 1977, σ. 128)

13.

“ Σαν την επιστήμη (κι εδώ επίσης, είτε στο πρακτικό είτε στο θεωρητικό επίπεδο) το παιχνίδι παράγει επεισόδια ξεκινώντας από μια δομή: έτσι καταλαβαίνει λοιπόν κανείς γιατί τα ανταγωνιστικά παιχνίδια ευδοκιμούν στις βιομηχανικές μας κοινωνίες, ενώ οι τελετουργίες και οι μύθοι, ακολουθώντας την μέθοδο της μαστορικής (την οποία οι βιομηχανικές αυτές κοινωνίες δεν την ανέχονται πια παρά ως χόμπι ή μέσο για να περνάει η ώρα) αποσυνθέτουν και ανασυνθέτουν σύνολα επεισοδίων (στο ψυχικό, κοινωνικό-ιστορικό ή τεχνικό επίπεδο) και τα χρησιμοποιούν ως ακατάλυτα μέρη εν όψει δομικών διατάξεων που επέχουν εναλλάξ τη θέση μέσων και σκοπών.”

(Levi- Strauss, «Άγρια σκέψη», εκδ. Παπαζήση Α.Ε.Β.Ε., Αθήνα, 1977, σ. 130)

14.

“Ο τοτεμισμός, ή ό, τι εννοούμε με τον όρο, αντιστοιχεί σ’ ορισμένους τροπισμούς αυθαίρετα αποχωρισμένους από ένα τυπικό σύστημα, του οποίου η λειτουργία συνιστάται στο να εγγυάται την ιδανική μεταστρεψιμότητα των διαφόρων επιπέδων της κοινωνικής πραγματικότητας.”

(Levi- Strauss, C., «Άγρια σκέψη», μετάφραση: Εύα Καλπουρτζή, εκδ. Παπαζήση Α.Ε.Β.Ε., Αθήνα, 1977, σ. 172)

15.

“Στην ουσία, το παιχνίδι δεν αντιμάχεται την πραγματικότητα, αφού και στις δυο περιπτώσεις η πίστη είναι αυθαίρετη ή, μάλλον, στερείται λογικών αιτιών. Το παιχνίδι είναι μια πραγματικότητα την οποία τα παιδιά τείνουν να πιστεύουν, όταν είναι μόνα τους, ακριβώς όπως το πραγματικό είναι ένα παιχνίδι που τα παιδιά τείνουν να παίζουν με τους ενήλικους και με όλους όσους έχουν παρομοια πίστη. Και στις δυο περιπτώσεις η πίστη... δεν απαιτεί εσωτερική δικαίωση. Πρέπει επομένως να πούμε ότι το παιχνίδι των παιδιών συνιστά μια αυτόνομη πραγματικότητα, κατανοώντας ότι η «αληθινή» πραγματικότητα στην οποία αντιτίθεται το παιχνίδι είναι πολύ λιγότερο αληθινή για τα παιδιά απ’ ό,τι είναι για μας.”

(Piaget, 1924, σ σ. 91-93, Furth, H.G. και Kane, S. R. “Τα παιδιά δομούν την κοινωνία: μια νέα προοπτική στο παιδικό παιχνίδι” στο Αυγητίδου Σ. «Το παιχνίδι: Σύγχρονες, Ερευνητικές και Διδακτικές Προσεγγίσεις», 2001, σ. 113)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

004000097087